Krimināllietas Nr. 11520074814
Arhīva Nr. K30-1002-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 13.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs, piedaloties prokuroram P.Urbānam, izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers.A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 260.panta 1.[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Tiesa, iztiesājot lietu,

konstatēja

/pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus un transportlīdzekļa ekspluatācijas noteikumus, kā rezultātā cietušajai nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi šādos apstākļos.

2014.gada 3.oktobrī ap plkst. 16.39 /pers. A/ vadīja pasažieru sabiedrisko autobusu Solaris Urbino 18, valsts reģistrācijas numurs EH 399, Rīgā, pa Kr.Valdemāra ielu no Zirņu ielas puses Skanstes ielas virzienā un apstājās sabiedriskā transporta pieturvietā „Ierēdņu iela" Kr.Valdemāra iela Nr.112, Rīga. Pirms braukšanas kustības uzsākšanas no sabiedriskā transporta pieturvietas /pers. A/, pārkāpjot Rīgas pašvaldības SIA "Rīgas satiksme" autobusa vadītāja amata apraksta pienākumu 5.16.6, 5.17.2 un 5.17.4 punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šīm prasībām, neveltīja pietiekamu uzmanību pasažieriem - gados veciem cilvēkiem, droši nepārliecinājās autobusa ārējā un iekšējā atpakaļskata spogulī, vai visi pasažieri, kas vēlējās iekāpt, ir to izdarījuši, verot autobusa durvis ciet, nepārliecinājās, ka durvis ir aizvērtas un vai kāds pasažieris nav iespiests autobusa durvīs, iespieda trešajās autobusa durvīs pasažieri /pers. E/, kura kāpa iekšā autobusa. Pēc tam /pers. A/, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 4., 10., 70., 119.punkta prasības, nerīkojās saskaņā ar šo noteikumu prasībām, nepārliecinājās par satiksmes drošību un par to, vai pirms uzsākšanas manevra netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, neizvēlējās drošu intervālu līdz /pers. E/, kas atradās pie autobusa labā sāna un viņas labā kāja bija iespiesta autobusa durvīs, uzsāka braukšanas kustību no sabiedriskā transportlīdzekļa pieturvietas, bet pēc citu cilvēku aizrādījuma, autobusu apturēja.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļa ekspluatācijas noteikumu pārkāpumu rezultātā cietušajai /pers. E/ tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: plēsta brūce labās pēdas mugurējā virsmā ar mīksto audu defektu, labās kājas mazā lielkaula un 5.pirksta pamata falangas lūzums.

Ar savām darbībām /pers.A/izdarīja Krimināllikuma 260.panta 1.[1] daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora viedokli, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama. Līdz ar to pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa, pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, ņem vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un tās apsūdzētajam ir saprotamas. Kā arī tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainu.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa secina, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums kvalificēti pareizi atbilstoši Krimināllikuma 260.panta 1.[1] daļai. Apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet saskaņā ar šī panta trešo daļu, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, apdraudot gan sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, gan cietušās veselību, nodarījuma rezultātā nodarot kaitējumu (vidēja smaguma miesas bojājumu) cietušās /pers. E/ veselībai. Izdarītais noziegums nav bijis saistīts ar rupju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, tomēr ir bijis saistīts ar /pers. A/ noziedzīgu nevērību pret saviem pienākumiem ceļu satiksmē.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņam ir pastāvīga deklarēta dzīvesvieta, precējies, ir pieci pilngadīgi bērni, strādā pilnsabiedrībā „Rīgas mikroautrobusu satiksme" par transportlīdzekļa vadītāju un saņem vidēji 750 *euro* mēnesī pēc nodokļu nomaksas, apgādībā personu nav, nopietnas veselības problēmas, kas liedz strādāt, nav, agrāk nav sodīts, sodīts par administratīvajiem pārkāpumiem saistībā ar apstāšanās un stāvēšanas noteikumu neievērošanu, pēdējo reizi 2015.gada 25.februārī ar 30 *euro* naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst apsūdzētā savas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Krimināllikuma 48.pantā paredzētos /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Ņemot vērā minēto, tostarp izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kas nav bijis saistīts ar rupju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, to, ka nodarījuma rezultātā cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kā arī, ņemot vērā apsūdzētā personību, ka agrāk nav sodīts, ir pastāvīga dzīvesvieta, ir darbaspējīgā vecumā, strādā algotu darbu, nav būtiskas veselības problēmas, kas liegtu strādāt, tiesa atzīst, ka taisnīgākais un samērīgākais sods apsūdzētajam būtu nosakāms piespiedu darbs. Nosakot sodu un tā mēru, tiesa ņem vērā to, ka ir konstatēts /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, tāpēc piespiedu darbs var tikt noteikts nedaudz virs piespiedu darba vidējā laika ilguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā. Izdarītā nozieguma raksturs, proti, ka nozieguma rezultātā tika apdraudēta cietušās, kas ir pensijas vecumā, veselība, nodarot vidēja smaguma miesas bojājumu, nav tāds, lai piemērotu piespiedu darbu uz laiku, kas ir zem vidējā piespiedu darba apmēra.

Tiesa, ņemot vērā, ka /pers. A/ nav izdarījis citus noziedzīgus nodarījumus ceļu satiksmes jomā, kā arī, ņemot vērā /pers. A/ izdarīto administratīvo pārkāpumu raksturu, proti, ka tie nav saistīti ar rupju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, kā arī, ņemot vērā /pers. A/ personību, uzskata, ka nav lietderīgi piemērot /pers. A/ papildsodu – transportlīdzekļa vadītāja tiesību atņemšana. Tiesa uzskata, ka papildsoda piemērošana neveicinās /pers. A/ resocializāciju, jo liegs viņam nodarboties ar profesiju, kura saistīta transportlīdzekļu vadīšanu, tādējādi liedzot /pers. A/ iespēju nopelnīt iztikas līdzekļus.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ visa kriminālprocesa laikā ir ievērojis savus kriminālprocesuālos pienākumus, nav izvairījies no izmeklēšanas un tiesas, tiesa atzīst, ka nav nepieciešams piemērot drošības līdzekli.

Lietā nav pieteikta kaitējuma kompensācija par kuru būtu jālemj.

Lietā nav jālemj par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 260.panta 1.[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 180 stundām.

Spriedumu daļā par sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis Z.Dundurs